

Posudek bakalářské práce Heleny Veselé *Postavy v románech El túnel* *Ernesta Sábata a Aura Carlose Fuentesese*

PhDr. Jaroslava Marešová

Helena Veselá se ve své bakalářské práci věnuje analýze literárních postav románů *Túnel* a *Aura*. Po představení díla obou spisovatelů v první kapitole se zaměřuje na různé teoretické přístupy k problematice literárních postav. Teoretické východisko poté uplatňuje ve stěžejní části práce (ve čtvrté a páté kapitole), v níž analyzuje hlavní mužské a ženské postavy obou románů. Před samotný závěr ještě zařazuje stručnou kapitolu, v níž se věnuje porovnání analyzovaných postav.

V kapitole věnované teoriím literárních postav autorka popisuje závěry především Jurije Lotmana, Daniely Hodrové a Bohumila Fořta. V této kapitole se mohla autorka také zaměřit na symboliku jmen postav, mohla zde citovat úvahy Daniely Hodrové, které cituje až na s. 17. Domnívám se, že by tak teoretická kapitola působila uceleněji a lépe by na ni navazovaly autorčiny následující rozbor, z nichž část je vždy věnovaná právě symbolice jmen literárních postav.

Za nejzdařilejší považuji čtvrtou a pátou kapitolu, v nichž autorka poměrně podrobně analyzuje vždy hlavní mužskou a ženskou postavu vybraných románů. Oceňuji především to, že se zde autorka drží teoretických východisek přednesených dříve, snaží se však i o vlastní závěry (zdařilý je například závěr analýzy první postavy na s. 24 nebo závěr na s. 29). V rozboru Sábátových hrdinů autorka využívá i Jungovy teorie, u obhajoby by mohla vysvětlit, zda se i v sekundární literatuře setkala s aplikací Jungových teorií na literární postavy. Zajímavý je zejména pohled na postavy Fuentesova románu, které se vlastně rozdvoují. I zde autorka vychází z teorií přednesených ve druhé kapitole práce a uvažuje nad různými možnostmi interpretace proměn postav, obzvláště zdařilé se mi zdají úvahy o hlasu vypravěče, jenž může být chápán jako hlas postavy Consuelo (viz s. 37) nebo jako Felipův hlas (viz s. 32).

Autorka zvládá dobře práci se sekundární literaturou, přesto bych doporučila, aby u děl, jež jsou snadno dostupná (například Aristotelova *Poetika*), nevyžívala nepřímých citací, tedy aby je necitovala z díla dalšího autora (viz s. 13), ale vždy pracovala se samotným dílem a citovala přímo z něj. Totéž platí o parafrázích Heideggerových úvah na s. 33. Úroveň práce bohužel také snižují poměrně časté pravopisné chyby a chyby v interpunkci (vyplývat s. 14, angličtina na s. 8, souvětí na s. 10, 18, 33, 35, 39).

U obhajoby by se autorka v diskusi mohla vyjádřit k tomu, zda se jí postavy daných románů jeví jako postavy pro hispanoamerický boom typické, nebo naopak výjimečné, případně jaký vztah mají vybrané postavy k postavám dalších románů obou autorů.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení *velmi dobře*.

V Praze dne 31. 8. 2015

PhDr. Jaroslava Marešová